JOHN FLANAGAN

Tarptautinio bestselerio „Žvalgo mokinys“ autorius

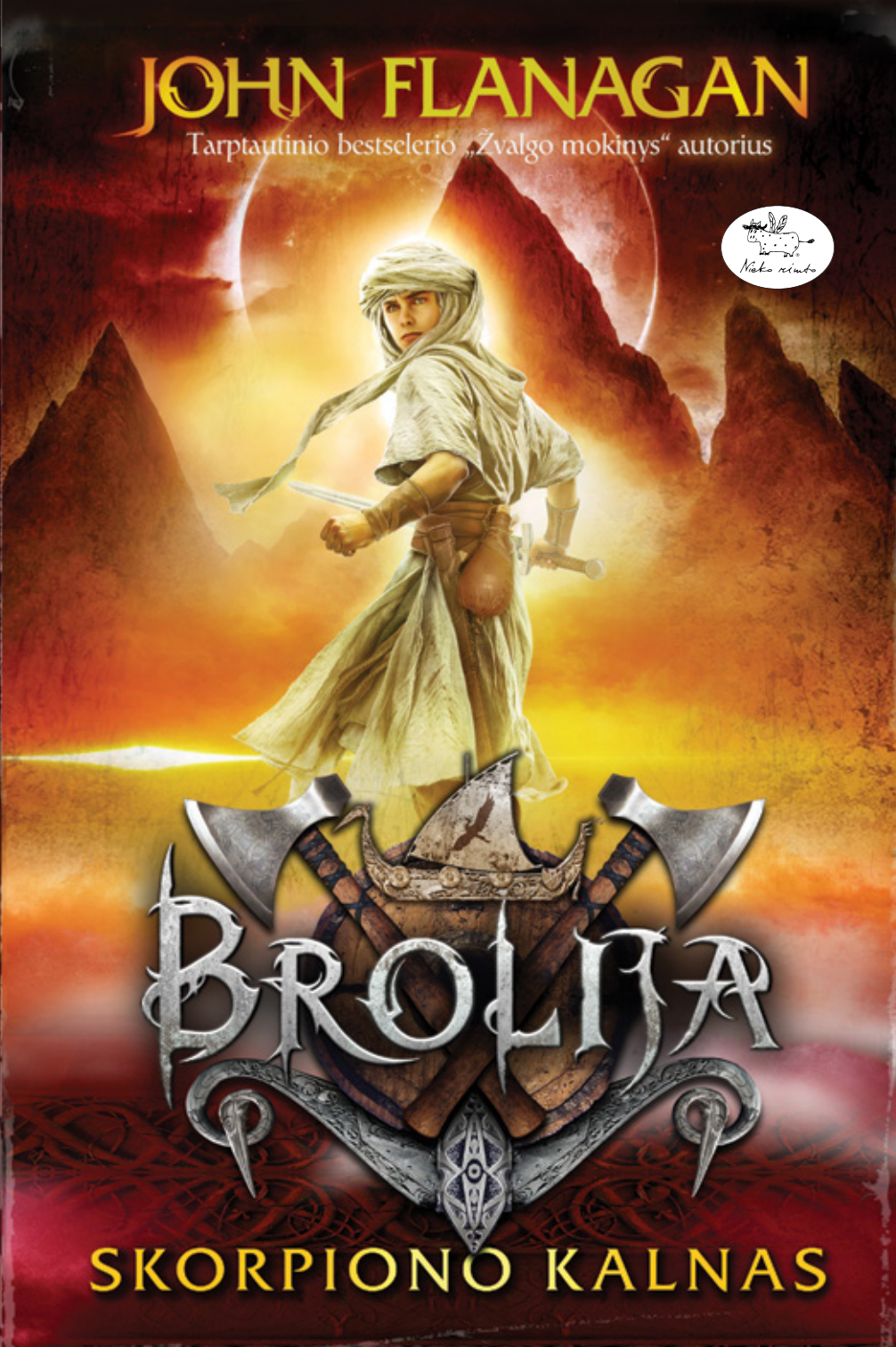

BROLIJA

SKORPIONO KALNAS

SKORPIONO
KALNAS

John Flanagan
BROTHERBAND 5.
SCORPION MOUNTAIN
Random House Australia, Sydney,
2014

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, John Flanagan, 2014
Kūrinio neturtinės teisės priklauso autoriui.
Pirmą kartą anglų kalba pavadinimu
Brotherband 5. Scorpion Mountain
išleido *Random House Australia Pty Ltd*, Sidnėjus, Australija.
Išleista susitarus su *Penguin Random House Australia Pty Ltd*.
© Viršelio iliustracija, Jeremy Reston
© Viršelio dizainas, www.blacksheep-uk.com
© Sausumos burlaivio iliustracija, *Penguin Random House US*
Visos teisės saugomos. Nei ši knyga, nei kuri nors jos dalis negali būti atkuriama, perduodama ar įkeliama į informacijos paieškos sistemas jokia forma ir jokiais būdais – nei grafinėmis, nei elektroninėmis ar mechaninėmis priemonėmis. Ji negali būti kopijuojama ar įrašoma be raštiško leidėjo sutikimo.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Viktorija Uzėlaitė, 2018
© Leidykla „Nieko rimto“, 2018

ISBN 978-609-441-489-3

JOHN FLANAGAN

SKORPIONO KALNAS

Iš anglų kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

Vilnius
2018

Skiriu savo sūnui Maiklui –
dar kartą

LAIVYBOS TERMINŲ PAAIŠKINIMAI

Šioje knygoje rašoma apie laivus, tad pamaniau, kad būtų naudinga paaiškinti kelis jūreivystės terminus, kuriuos sutiksite skaitydami pasakojimą.

Būkit ramūs, pasakodamas istoriją nesigilinu į technines smulkmenas, tad net jei neišmanote laivybos, neabejoju, suprasite, kas vyksta. Vis dėlto šiokių tokių terminų reikia, kad knyga būtų tikroviška.

Taigi vardiju be jokios aiškios tvarkos.

Pirmagalys – priekinė laivo dalis, dar vadinama nosimi.

Laivagalis – užpakalinė laivo dalis.

Kairys ir dešinys bortai – laivo šonai, žiūrint į pirmagalį.

Priekinis – esantis arčiau pirmagalio.

Užpakalinis – esantis arčiau laivagalio.

Priekinis ir užpakalinis takelažas – laivo priekyje ir gale esantys lynai, trosai ir burės.

Korpusas – laivo dugnas ir sienos.

Kilis – laivo dugno išilginė sija.

Vairairklis – mentė, kuria kreipiamas laivas, esanti dešinėje laivo pusėje, užpakalinėje dalyje.

Vairalazdė – vairo irklo rankena.

Traversu vėjas pučia tada, kai jo kryptis statmena laivo kursui.

Rėja – ant stiebo keliamas medinis skersinis su bure.

Rangautas – virš denio esančių skersinių, skirtų burėms tvirtinti, visuma.

Falšbortas – laivo šonas virš denio.

Planšyras – viršutinė laivo turėklų dalis.

Tvirtinimo kuoliukai – mediniai kuoliukai, kuriais tvirtinamas lynas.

Įkaba – kablys, laikantis irklą vietoje.

Vėjarodė – vėliavėlė, rodanti vėjo kryptį.

Plaukti zigzagu – daryti posūkius kertant vėjo krypties liniją.

Halsas – kelio atkarpa, kurią laivas nuplaukia nuo posūkio iki posūkio. Jei vėjas pučia iš šiaurės, o tu plauki į šiaurės rytus, tai plauksi tuo pačiu halsu tiek, kiek tau reikės. Tačiau jei vėjas pučia iš šiaurės, o tu nori plaukti į šiaurę, turėsi daryti zigzagus, kaskart kirsdamas vėjo krypties liniją. Toks plaukimas vadinamas **laviravimu prieš vėją**.

Laviravimas pavėjui – kai laivas keičia kryptį nusigręždamas nuo vėjo, taigi apsukdamas daug didesnį ratą, nei laviruodamas prieš vėją. Skandų laivams šitaip keisti kryptį yra saugiau.

Fordevindu laivas plaukia, kai vėjas pučia iš galo.

Beidevindu laivas plaukia, kai vėjas pučia beveik iš priekio.

Kritimas – kai vėjas pučia į laivagalį, laivas krenta. Tą patį darytum ir tu, jei vėjas būtų labai stiprus.

Rifas – raištis burei sutraukti ir pririšti prie rėjos, kad sumažėtų plotas. Burė sutraukiama siekiant apsaugoti stiebą ir pačią burę, kai pučia itin stiprus vėjas.

Kad laivas plauktų greičiausiai, burė pakreipiama reikiamu kampu. Tai vadinama **burės padėties nustatymu**.

Falas – lynas, kuriuo rėja pakeliama ant stiebo.

Štagas – stiebą prilaikantis tvirtas lynas. **Bakštagas** ir **fokštagas** – stori lynai, ištempti nuo stiebo viršūnės iki laivagalio ir pirmagalio (bakštagas – užpakalinis lynas, fokštagas – priekinis).

Šotai ir vantai. Daug kas mano, kad tai burės, tačiau jie klysta. Vantai – tai storos virvės, ištemptos nuo stiebo viršūnės iki laivo šono, jos prilaiko stiebą. Šotai – tai virvės, kuriomis valdoma ar reguliuojama burė: pasukama į vieną ar kitą pusę pagal vėjo stiprumą ir kryptį. Avariniu atveju gali būti duota komanda: „Atleisti šotus!“ Šotai atlaisvinami, burė nukąra ir laivas sustoja.

Dreifavimas – kai vėjas ar povandeninės srovės neša laivą nuo kurso, jis dreifuoja.

Dabar, kai jau užtektinai išmanote jūreivystės terminus, kviečiu žengti į „Brolijos“ pasaulį!

Johnas Flanaganas

PIRMA DALIS

ARALUENO PILIS

PIRMAS SKYRIUS

– Ei, Tomai! Stok, drauguži!

Tomas buvo darbinis arklys, jau gerokai pagyvenęs, romus, kaip dauguma jo padermės atstovų, pripratęs be atvangos plumpinti pirmyn atgal su prikabintu plūgu, verčiančiu tiesias vagas derlingoje Devono Alderio žemėje. Priverstinai sustoti vidury vagos jam buvo neįprasta, taigi jis atgręžė galvą susivėlusiais karčiais ir pasižiūrėjo į savo šeimininką Devoną Alderį.

Devonas, kaip ir jo arklys, buvo nebe pirmos jaunystės, palaidinis gerokai apdrabstytas džiūvančiu purvu. Kai vėliau vakare smuklėje jo buvo paklausta, kas privertė sustoti ir apsidairyti, jis nebeprisiminė. Galbūt išgirdo tylų virvių ir odos gurgždesį, o gal burės šnaresį vėjyje.

Šiaip ar taip, to užteko, kad Devonas sustabdytų Tomą ir atsigręžtų į upę. O atsigręžęs nustėrtų iš baimės.

Vos už keturiasdešimties metrų upe grakščiai plaukė laivas.

Pirmiausia jam dingtelėjo, kad tai skandų laivas. Devonas dar prisiminė, kad skandų laivas upėje reiškia staigų įnirtingą puolimą. Jis įsitempė, pasiruošė bėgti į artimiausią kaimą ir skelbti pavojų. Tačiau paskutinę sekundę sustojo.

Laikai, kai skandai puldinėdavo Aralueno pajūrio ir paupio kaimus, jau buvo praeitis. Be to, įsižiūrėjęs jis suprato, kad tai net ne skandų laivas.

Žinoma, forma ir įranga panašus į jį. Toks pat siauras ir, be abejo, greitas. Nepanašus į platų ir erdvų krovininį laivą. Tačiau jo burė buvo ne didelė stačiakampė, kaip skandų laivų, o trikampė, einanti išilgai laivo, pritvirtinta priekyje ir gale. Grakščiai išlinkęs stiebas kilo aukštai virš korpuso.

Šis laivelis buvo mažesnis už skandų. Be to, pirmagalį puošė ne vilko galva pasišiaušusiais šeriais ir iššieptais dantimis, o paukštis. Ant burės irgi buvo nupieštas skrendantis jūrų paukštis – grakštus, plačiai išskleistais sparnais. Devonas atpažino garnį.

Vis dėlto keturi apvalūs metalu kaustyti skydai, sustatyti išilgai dešinio borto, neabejotinai buvo skandų. Tik penktas, stovintis ties vairininku, trikampis.

Įgulos nariai, kiek jų buvo matyti, vilkėjo skandiškus drabužius: odines ar ėrenų liemenes, tampres, įstrižai suraišiotas virvelėmis. Tačiau raguotų šalmų, keliančių siaubą paprastam kaimiečiui, nedėvėjo. Vietoj šio savito jūrų vilkų galvos apdangalo buvo užsimaukšlinę vilnones kepures, saugančias ausis nuo šalčio.

Jam spoksant, žmogus prie vairo sveikindamasis kilstelėjo ranką. Devonas prisidengė akis, kad geriau matytų. Vairininkas atrodė labai jaunas ir lieknas, nepanašus į skandą. Stovintysis šalia jo buvo įprastas jūrų vilkas: drūtas, vėjyje besidraikančiais pilkšvais plaukais. Devonas pastebėjo, kad vietoj dešinės rankos pritvirtintas medinis kablys.

Tikras jūrų vilkas, pamanė jis sau. Tačiau vyriškis irgi panašiai pasisveikino. Devonas atsargiai jiems atsakė – jį vis dar kamavo įtarimas. Laivelis, nors ir mažas, neabejotinai

buvo skirtas kelionėms jūra ir užpuoliams. Jis buvo greitas, grakštus ir iš pažiūros pavojingas. Palei bortą išrikiuoti skydai patvirtino, kad jo įgulą sudaro kariai. Devonas atidžiai sekė pro šalį plaukiantį laivą, pamažu sukantį į upės vidurį, kad pasiruoštų lankstui. Vairininkas ir jo draugas nuleido rankas. Pagyvenęs vyriškis ir jo darbinis arklys jų nebedomino.

– Šįvakar jis turės ką papasakoti smuklėje, – išsišiepęs tarė Tornas. – Ko gero, tai įdomiausias įvykis per šias penkias jo gyvenimo dienas, po to, kai arklelis užkliuvo už medžio šaknies.

Helas kilstelėjo antakį.

– Kuo gi mes tokie įdomūs?

Tornas linktelėjo ir bukuoju medinio kablio galu pasikasė bigę.

– Jis žilabarzdis. Dar turi prisiminti tuos laikus, kai pasirodęs skandų laivas reikšdavo užpuolį. Stebiuosi, kad pamatęs mus nenulėkė skelbti pavojaus.

Tornas nenutuokė, kad iki to labai nedaug trūko.

Jiems pasukus už vingio, valstietis ir jo arklys pradingo iš akių. Klufė pasilypėjusi ant dešinio borto amtelėjo. Šitaip parodžiusi, kad yra viršesnė už viską Araluene, vėl patenkinta nusileido ant denio, ištiesė priekines letenas ir plumptelėjo ant lentų. Kelias sekundes viena akimi stebėjo Helą, paskui atsiduso ir užmigo.

Helas dairėsi po suartus pakrančių laukus ir žalias girias. Pamanė, kad ši šalis labai graži.

– Tornai, ar tu kada nors plėšikavai Araluene? – paklausė.

Senasis jūrų vilkas papurtė galvą.

ŠMĖKLAVEIDŽIAI

Brolijos narius jūroje užklumpa didžiulė audra, ir jų laivą vėjas ir srovės nuneša toli į vakarus. Pagaliau priplaukus pakrantę, Garniai išlipa žemėje, kurios Helas negali atpažinti jokiuose žemėlapiuose. Keista, tačiau vietinių gyventojų niekur nematyti – nors Garniai ir jaučia esą stebimi.

Šeštoje nuotykių pilnoje „Brolijos“ dalyje Garniai atsiduria nepažįstamose žemėse, kur tenka kovoti su žiauriais ir paslaptingais priešininkais.

GRĮŽKIME TEN, KUR VISKAS PRASIDĖJO...

Jie juda tyliai kaip šešėliai. Kopia į neįtikėtinas aukštumas. Šaudo iš lanko taip, kad niekas negali jiems prilygti. Jie yra žvalgai – ir Vilis ketina stoti į jų gretas. Mūšiai su grėsmingais priešais, įtemptos dvikovos, didvyriški žygiai ir slapti pabėgimai – visa tai rasite populiarioje knygų serijoje, pristatančioje Aralueno žvalgus – ir Skandijos jūrų vilkus – milijonams skaitytojų visame pasaulyje.

Serijos knygos:

Žvalgo mokinys. Gorlano Griuvėsiai
Žvalgo mokinys. Degantis tiltas
Žvalgo mokinys. Ledo šalis
Žvalgo mokinys. Ąžuolo lapas
Žvalgo mokinys. Šiaurės burtininkas
Žvalgo mokinys. Makindo apgultis
Žvalgo mokinys. Erako išpirka
Žvalgo mokinys. Klonmelio karaliai
Žvalgo mokinys. Holtas pavojuje
Žvalgo mokinys. Nihonijos imperatorius
Žvalgo mokinys. Dingusios istorijos
Žvalgo mokinys. Karališkasis žvalgas

Australų rašytojas Johnas Flanaganas (g. 1944 m.), lietuvių ir pasaulio skaitytojams pažįstamas iš nuotykių serijos „Žvalgo mokinys“, toliau tęsia jaunųjų skandų karių nuotykius. Kapitonas Helas ir kiti Garnių brolijos nariai, svečiuodamiesi Araluene, sužino, kad karalystės princesei Kasandrai gresia didelis pavojus. Į jos gyvybę kėsinasi profesionalių žudikų gauja. Tad Garniai, padedami Aralueno žvalgo Gilano, ruošis pavojingon kelionėn į žudikų klano buveinę – Skorpiono kalną.

Šioje serijoje jau išleista:

Brolija. Atstumtieji
Brolija. Įsibrovėliai
Brolija. Medžiotojai
Brolija. Sokoro vergai
Brolija. Skorpiono kalnas

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**
Korektorė **Eglė Devižytė**
Maketavo **Miglė Dilytė**
Tiražas 4000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

BROLIJA

5

SKORPIONO KALNAS

– „Čiumpam juos.“ Toks mano mūšio planas.
– Tai mūšio planas? – šypsodamasis įsiterpė Seletenas.
– Regis, skandams sudėtingesnė strategija neįkandama.
Seletenas pamąstė ir išmintingai linktelėjo.
– Paprasti planai patys geriausi. Tada niekas negali pakrikti.

Helas, Tornas, Lidija ir kiti Garnių brolijos nariai toliau saugo Aralueno karalystės krantus. Tačiau turbūt net jie patys nesitikėjo sulaukti tik ramių ir nuobodžių užduočių. Kas keliaus į tolimą Skorpiono kalną aiškintis su samdomų žudikų klanu, grasinančiu pačiai Aralueno princesei? Žinoma, kad Garniai!

Tarptautinio bestselerio „Žvalgo mokinys“ autoriaus Johno Flanagano serijoje „Brolija“ – nuotykiai jūrose, negailestingi piratai ir nepamirštami mūšiai!

Kitos serijos knygos:

www.niekorimto.lt
Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-489-3
9 786094 414893